

repertorium, oraz podana wysokość pobranego wynagrodzenia. Ponadto na sporządzonych tłumaczeniach i odpisach pism należy stwierdzić, czy sporządzono je z oryginału, czy też z tłumaczenia lub odpisu, a w ostatnim wypadku, czy tłumaczenie lub odpis jest zaświadczony i przez kogo.

2. Jeżeli pismo, które zostało przetłumaczone lub którego odpis sporządzono, zawiera cechy nasuwające wątpliwości co do rzeczywistej jego treści (np. zawiera ślady przeróbek), należy uczynić o tym wzmiankę na tłumaczeniu lub odpisie pisma, które wydaje tłumacz przysięgły.

3. Przy podpisie swym tłumacz powinien zaznaczyć, dla jakiego języka ustanowiony jest tłumaczem.

§ 14. 1. Tłumacz przysięgły obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie prezesa sądu wojewódzkiego:

- 1) o każdej zmianie adresu swego biura w obrębie wyznaczonej mu siedziby,
- 2) o zamierzonej przerwie w wykonywaniu funkcji przez okres dłuższy niż 3 miesiące,
- 3) o zmianie wzoru podpisu lub pieczęci.

2. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, zaistnieją w czasie wykonywania przez tłumacza przysięgłego czynności zleconej mu przez organ wymieniony w § 8 ust. 2, tłumacz obowiązany jest zawiadomić o tych okolicznościach także ten organ. Dotyczy to również przerwy w wykonywaniu funkcji przez okres krótszy niż 3 miesiące, jeżeli przerwa ta mogłaby wpłynąć na bieg postępowania przed tym organem.

§ 15. 1. Prezes sądu wojewódzkiego zwalnia tłumacza przysięgłego z funkcji tłumacza:

- 1) na jego prośbę,
- 2) w razie utraty przez tłumacza warunków określonych w § 1 albo w razie ujawnienia, że tłumacz w chwili ustanowienia go nie odpowiadał tym warunkom i nadal im nie odpowiada.

2. Prezes sądu wojewódzkiego może zwolnić tłumacza przysięgłego z funkcji tłumacza z ważnych przyczyn, a w szczególności, gdy tłumacz nienależyście wykonuje swoje obowiązki.

3. O okolicznościach mogących uzasadniać zwolnienie tłumacza przysięgłego zawiadamia się właściwego prezesa sądu wojewódzkiego.

4. W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 i ust. 2 prezes sądu wojewódzkiego po sprawdzeniu okoliczności mogących uzasadniać zwolnienie tłumacza przysięgłego, a przed podjęciem decyzji o jego zwolnieniu, powinien wezwać i wysłuchać tłumacza, jeżeli ten się stawi.

§ 16. Po zwolnieniu z funkcji tłumacz przysięgły powinien wydać pieczęć i repertorium prezesowi sądu wojewódzkiego. W razie śmierci tłumacza obowiązek ten ciąży na jego spadkobiercach.

§ 17. Prezes sądu wojewódzkiego sprawuje nadzór nad tłumaczami przysięgłymi, mającymi siedziby w okręgu sądu wojewódzkiego.

§ 18. Prezes sądu wojewódzkiego lub delegowany przez niego pracownik sądu powinien przeprowadzać co najmniej raz w roku kontrolę działalności tłumacza przysięgłego. O przeprowadzonej kontroli czyni się wzmiankę w repertorium.

§ 19. Prezes sądu wojewódzkiego i delegowany przez niego pracownik sądowy mają prawo:

- 1) kontrolowania jakości tłumaczeń przy pomocy znawców języka,
- 2) wglądu do akt i ksiąg tłumacza,
- 3) żądania wyjaśnień od tłumacza w sprawach dotyczących pełnionej przez niego funkcji.

§ 20. 1. Prezes sądu wojewódzkiego prowadzi wykazy tłumaczy przysięgłych na kartach założonych dla każdego tłumacza. Karty powinny być prowadzone bieżąco i wszelkie zmiany odnotowane niezwłocznie po dojściu do wiadomości prezesa sądu.

2. W razie zwolnienia tłumacza przysięgłego z funkcji tłumacza lub w razie śmierci tłumacza prezes sądu wojewódzkiego usuwa jego kartę z wykazu tłumaczy.

§ 21. Prezes sądu wojewódzkiego zawiadamia prezesów sądów powiatowych o dokonanych w wykazach tłumaczy wpisach dotyczących ustanawiania i zwalniania tłumaczy oraz o zmianie przez nich miejsca zamieszkania.

§ 22. 1. Wzory repertorium i wykazów tłumaczy określi zarządzenie Ministra Sprawiedliwości.

2. Do czasu wydania zarządzenia wymienionego w ust. 1 stosuje się wzory dotychczasowe.

§ 23. Tłumacze przysięgli, ustanowieni na podstawie przepisów dotychczasowych, stają się tłumaczami przysięgłymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 24. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 grudnia 1953 r. w sprawie tłumaczy przysięgłych (Dz. U. Nr 51, poz. 256).

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. F. Rusek

245

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 3 września 1968 r.

w sprawie świadczeń leczniczych dla emerytów, rencistów i inwalidów oraz członków ich rodzin.

Na podstawie art. 60 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6), art. 27 ust. 6 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wo-

jennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11), art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299) oraz art. 31

ust. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do świadczeń leczniczych przysługujących:

- 1) osobom pobierającym emerytury lub renty określone w przepisach:
 - a) o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin,
 - b) o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin,
 - c) o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadku przy pracy,
 - d) o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz członków ich rodzin,
 - e) o rentach i innych świadczeniach dla rolników przekazujących nieruchomości na własność Państwa oraz o przejmowaniu niektórych nieruchomości rolnych w zagospodarowanie lub na własność Państwa oraz o zaopatrzeniu emerytalnym właścicieli tych nieruchomości i ich rodzin;
- 2) inwalidom wojennym i wojskowym zaliczonym do jednej z grup inwalidów;
- 3) osobom pobierającym renty inwalidzkie określone w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin;
- 4) osobom pobierającym renty za wysługę lat lub renty inwalidzkie określone w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin, jak również w przepisach o Służbie Więziennej, jeżeli nie są uprawnione do świadczeń służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych;
- 5) osobom pobierającym renty rodzinne na podstawie przepisów, o których mowa w pkt 1—4;
- 6) członkom rodzin osób określonych w pkt 1—4 oraz członkom rodzin rencistów pobierających renty za wysługę lat na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin;
- 7) wdowom po żołnierzach i inwalidach wojennych i wojskowych, które pobierały renty do dnia 1 grudnia 1956 r., a następnie otrzymały jednorazowe odprawy.

2. Za członków rodziny (ust. 1 pkt 6) uważa się:

- 1) dzieci, wnuki i rodzeństwo, na które wypłacane są dodatki rodzinne do emerytur lub do rent;
- 2) żonę, jeżeli nie pracuje zarobkowo i pozostaje na utrzymaniu rencisty;
- 3) rodziców oraz męża rencistki, jeżeli nie pracują zarobkowo i pozostają na utrzymaniu rencisty oraz osiągnęli wiek — mężczyzna 65 lat, kobieta 50 lat lub są inwalidami;
- 4) inną osobę spełniającą warunki określone w pkt 3, jeżeli osoba ta była uprawniona do pomocy leczniczej z tytułu zatrudnienia rencisty przed powstaniem prawa do emerytury lub renty.

§ 2. 1. Osobom określonym w § 1 ust. 1 przysługują:

- 1) bezpłatne świadczenia zapobiegawczo-lecznicze i świadczenia z zakresu pomocy położniczej udzielane przez zakłady społeczne służby zdrowia (leczenie ambulatoryjne, domowe, szpitalne, sanatoryjne oraz pomoc doraźna);
- 2) bezpłatne zaopatrzenie w leki wraz z opakowaniem, środki opatrunkowe i środki pomocnicze;

- 3) zwrot kosztów przejazdów do zakładu leczniczego i z powrotem — na zasadach obowiązujących w stosunku do ubezpieczonych.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

- 1) leków nabywanych w aptekach przeznaczonych wyłącznie do skupu i sprzedaży leków gotowych produkowanych za granicą;
- 2) mleka w proszku objętego urzędowym spisem leków, jeżeli nie jest ono przeznaczone dla dziecka chorego w wieku do jednego roku.

§ 3. Świadczenia określone w § 2 przysługują również:

- 1) w zakresie leczenia następstw wypadku w zatrudnieniu lub wypadku przy pracy albo choroby zawodowej — osobom, które uległy takim wypadkom lub zachorowały na chorobę zawodową, a nie posiadają prawa do renty;
- 2) w zakresie leczenia choroby lub kalectwa pozostającego w związku ze służbą wojskową — osobom:
 - a) uznanym za inwalidów na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r., które nie zostały zaliczone do żadnej grupy inwalidów,
 - b) zwalnianym z wojska po dniu 1 lipca 1954 r. wskutek niezdolności do służby z powodu uszkodzeń zdrowia pozostających w związku ze służbą wojskową lub wskutek choroby zawodowej — chociażby osoby te nie zostały zaliczone do żadnej grupy inwalidów,
 - c) innym, które doznały uszkodzenia zdrowia w związku ze służbą wojskową, chociażby nie miały prawa do renty inwalidzkiej.

§ 4. 1. Zakłady społeczne służby zdrowia udzielają świadczeń określonych w rozporządzeniu na podstawie legitymacji lub zaświadczenia właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, stwierdzających posiadanie odpowiednich uprawnień, a jeżeli chodzi o emerytów i rencistów, ponadto po okazaniu dowodu bieżącego pobierania emerytury lub renty.

2. Podstawą do bezpłatnego otrzymywania z aptek otwartych leków i środków opatrunkowych są recepty wystawione według ustalonego wzoru przez lekarzy, lekarzy dentystów, starszych felczerów i felczerów zakładów społecznych służby zdrowia.

3. Osoby ubiegające się o świadczenia lecznicze są obowiązane okazywać na żądanie dowody tożsamości.

§ 5. Uprawnienia osób określonych w § 1 do świadczeń zakładów lecznictwa uzdrowiskowego oraz do zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne regulują odrębne przepisy.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 22 marca 1961 r. w sprawie świadczeń leczniczych dla rencistów i inwalidów oraz członków ich rodzin (Dz. U. z 1961 r. Nr 20, poz. 103 oraz z 1962 r. Nr 55, poz. 278).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: J. Kostrzewski